

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Sacerdotii Origine & Præstantia - Variis item Industriis, & Praxibus,
quibus Sacerdotes boni ad Dei gloriam suámque & Proximi salutem
promovendam sunt usi ; Malorvm Qvoqve Sacerdotvm infelici interitu,
radicibus, & remediis Cui etiam Compendium Ritualis, ea, quæ pro
commodiori Sacramentorum & ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1681

§. 10. De Exemplis Caritatis erga Domesticos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48600](#)

is, in Transalpinis Advenis, confirmando illos in fide Catholica, Romae fortassis de regionibus Hæreticis essent, ac de medijs ad eam, in locum necessarijs erudiendo. Alios Hospites, maximè admodum doles & in dignitate constitutos honorabat libris Spirituosis cum Rosarijs, aliisque hujusmodi devotionis incitamentis. Pauperibus præter victimum largiebatur viaticum; Eclipsi, si opus haberent, etiam novas vestes dignitati illius congruas, ne quisquam indonatus à viro tot benedictionibus affluente recederet. Vitæ compend. c. 22.

hectem Jacobus Metlohorstius, cùm, Milite hostili patriam Conveniens devastante, Rusticus cum Uxore, Liberis, Pecunia vigilius Coloniam venisset, &c, quò diverteret, ignarus, casu eum excoadiutori Jacobi pulsaret, miserrus exulis eum cum tota familia in domum recepit, jumentis stabulum aptavit, per hyemem habitatione prospexit, & majorem anni partem sustentans, ad pietatem verò sic instruxit, ut eadēm cives vel aequaliter, vel superare possent. Sacerdotes quoque exiles expletos sedibus statim in hebdomada diebus ad mensam vocerentur; imò faciebat liberam potestatem, quoties egerent, vel ipse vellent, pro arbitrio redeundi. Vira. c. 26.

II. Meminerint ergo Sacerdotes saluberrimi moniti à S. Cœlano ad Hebr. c. 13. dati: *Caritas Fraternitatis maneat in membris, & hospitalitatem nolite obliuisci. Est namque ecclesiastica species humanitatis, ut S. Ambrosius l. 2. de offic. c. 1. Sapienter advertit, ut peregrinus hospitio non egeat, nisi pripotatur officiosè, patet advententi janua. Valde id accurum totius est orbis existimatione, peregrinos cum hominibus suscipere, non deesse mensa hospitalitatis gratiam, ut invenerere officia liberalitatis, explorare adventus Hospitium. Discite ergo, inquit S. Augustinus contra s. hær. christiani (& vos præcipue, ô Sacerdotes) sine discretione considerare hospitalitatem, ne, si foris cui domum clauseris, humanitatem negaveris, ipse sit Christus.*

§. X.

De Caritate erga Domesticos.

I. Quod S. Hieronymus in epist. ad Oceanum de Episcopis obligationibus dixit, videlicet, ut, quod populo præceptis.

P. 3

vns

rus est, prius à Domesticis exigat; hoc idem enim illud dote quovis domesticam Familiam alicet dici potest; enim S. Paulus i. ad Tim 5. dicere ausus est: Si quis inquit suorum, *S* maximè domesticorum curam non habet, negavit. *E*st infidelis deterior; quanto magis de hunc te, qui majorem in Spiritualibus curam de suis habebet, id serviendum erit; unde meritò Sacerdotes Sacerdotia singularem semper Domesticorum curam gesserunt.

S. Carolus Borromaeus, quoniam inextinguibili erat desiderio corruptos Cleri ac Populi mores emendare ad imitationem Servatoris nostri JESU, qui pridem misericorditer docere, sapienter inchoavit hanc renouationem à persona, domo, & familia sua. Quapropter ab aliis numero Domesticorum omnes Personas, quae in alia commoda videbantur, & Ecclesiasticos duntaxat, iudebant sana exempla, & levamen in gubernatione expellentem terat, retinuit. His deinde prescripsit saluberrima exempla vita Spiritualis & Ecclesiasticae, præcipue ne vocatio ricas, aut luxum qualcumque professioni compulerit, surparcent. Cubilia eorum erubrius obibat, inclinatus plicabatur, mores & actiones cuiusque observabatur habitudinem, nempe quod certior fieret, neminem decesse oportebat incumbenti, aut aliquid ad sanctam conversationem Expediens domi desiderari. Cum aliquis suorum regnaborum jubebat eum diligentissime curari, eique munera etiam mensiles peritos, & caritate flagrantibus præficebat, sub omnibus alijs domesticis visitari solebat, & ipse etiam visitans sequestra comitate & suavitate, ut nemo esset, cui non illud bene lumen humanitas morbum levare videretur. Virtus

7. & Hier. Platus. I. de Card. dig. c. 23.

Julianus Cæsarius Cardinalis familiam suam, quam penta triginta Personas complectebatur, præcipuo amor alter plectebatur ac fovebat, in morbis ipse necessaria pro omnibus omnia, tum etiam ultro invisebat, & confortabatur, si singula que contigit, ut in ejus manibus cum magno suave

Spiritum DEO redderent. Idem Platus loc. cit.

Pius V. Pontifex Familiam suam magno studio

iam vivendi ratione vitiosum tolerabat. Familiam v-

poteret nejusmodi se velle habere dicebat, quæ & vita, & habitu

quis exemplo esset, nec tam ministrorum numerum, aut

num corporis, quam virtutem & integratatem sibi spectan-

de statuebat. Surius in Chron. anni 1566.

Robertus Bellarminus Cardinalis Domesticis suis tria præ-

ceps. Secundum verabat, blasphemias, carnis illecebras, & pugnas,

qui omnia tanto infestabantur horrore, ut firmo decreto di-

cessus declararet, qui in hæc incidenterent. Pluries per an-

num ipse metu cœlesti pane eos resiciebat, & prius piis mo-

ritibus resiciebat. Quotidianas preces instituit, quibus ipso

præcente omnem Familiam adesse volebat. Vita

ap. 2. 11. Manus de Solminihac illis Famulis, quos de novo assu-

mebat, prius insinuabat obligations particulares, nimi-

spicimus domesticos Episcoporum sanctè vivendo, bonum aliis

exemplum præbere debere, utpote omnium oculis expositos,

evasque leges Familiaæ suæ præscriptas exhibebat; quas si

observe parati essent, Exercitiis spiritualibus S. Ignatij

vacare per aliquot dies jubebat. Leges autem potio-

ne erant, ut singuli quotidie Missam audirent, & horâ

pomeridiana Litanias de B. Virgine simul recitarent,

Examen Conscientiæ subjungerent. Singulis Feriis sextis

adorationi domi habenda interessent. Singulis minimum

confiterentur, & communicarent. Ad Concionem

festis diebus accederent. Omnes in pace viverent,

neque mutuo ut Fratres diligenterent. Nunquam extra domum

licentia cibum, vel potum sumerent. Ab omni jura-

mento, lassu chartarum, & thesserarum abstinerent. Quas

accuratissimè servari faciebat; binc Coquum & Car-

pentarium, quorum alter noctu extra domum dormiverat,

alter verba minus honesta protulerat, statim dimisi. Ut

singularem gerebat curam, ne quidquam illis sive in spiri-

tualibus, sive corporalibus decesset, & cuivis ingentem amo-

nis affectum demonstrabat, sape dicens: Domesticos nostros

nos amanter habere oportet. Pro Medicinis ne obolum

quidem expendere eos sinebat, nec salarium pro illo tem-

pore subtrahebat. De statu eorum assiduò inquirebat, &

ipsem non raro invisebat. Nulli vero dimisca-
peteret, negabat. Vita l. 2. c. 5.

Jacobus Merlohorstius omnes Domesticos sibi ambilli-
ia morum similitudine, & vita innocentia simili-
quod licet in teneris impenetrata sit difficile, obtinere;
continua vigilantiā, assiduisque monitis. Vespere
certum locum colligebat, ut Litanias cum variis psalmis
recitarent, & Examen Conscientiae ficerent. Domini
Festis diebus Evangelium dicere congruum vernaculo sermo
legebatur. Denique domus instar religiosissime Famili-
composita erat, nullus ut strepitus, fabulae, risus, vani-
tas auditetur; etiam cum Exulum Familiam cum jucunditate
admississet, prater laborantium strepitum, alium abso-
gebat silentium. Vita c. 24.

II. Ad hæc ergo Exemplaria sæpe oculos suis rebatur
Sacerdotes, & sic Domesticis suis tam spiritualia, quam
corporalia bona provideant, ut de illis perinde, ac de
forti & sapiente dici queat: Non timebit domini suae, un-
ribus nivis (id est, grandibus malis & adversitatibus),
enim Domestici ejus vestiti sunt duplicibus, id est, ad
diis contra spirituales & corporales morbos & ad
structi.

§. XI.

De Caritate erga Defunctos.

I. Ut appareat, quantopere hanc caritatem cordi-
Sacerdotes debeant, melius id demonstrare non posse.
quam si referam, quid P. Jacobus Laynes Societas Jesu, & le-
cundus Generalis ad Socios suos de hac materia lenocinat:
dum inter alia commendans iisdem, ut quotidie, per
frequentissime annuarum, quæ in purgatorio igne tur-
tur studiosè meminissent, hæc ratione illis hanc causa
persuadere conabatur: Namque quandoquidem Socii
tantum exhaustur laborum, occupationibusque tam
sive literariis, sive spiritualibus implicatur, co-
secundum gloriam DEI, consilio, ut homines ad
felicitatem consequendam juvet, quem ad finem etiam
nōque tam grandi redempti sunt, consentaneum p-